

721 29. Okt. 1888: 1. Beh. af Lovf. om Told- og Skibsafgifterne. 722

ellers. Men der gives virkelig Maader, hvor paa man med lige saa megen Sikkerhed kan værges sig mod Besvigelser overfor Værditold, som man kan værges sig imod Besvigelser overfor Bægttold. Det maa nemlig erindres, at Bægttoldsystemet jo ingenlunde udelukker Besvigelser, det er meget langt fra, selv om de ikke finde Sted i samme Omfang som i tidligere Tider, maa Ingen tro, at de ere forsvundne, eller at de overhovedet lade sig udelukke ved nogen som helst Lovbestemmelse. Det gælder i det Hele taget om alle den Art Forhold, at Lovbestemmelser kunne vanskeliggjøre, men ikke fuldstændig umuliggjøre Besvigelser; det kan man sige sig selv. De Forslag, jeg her opstiller til at værges Statskassen mod Besvigelser, tror jeg vel, at enhver praktisk Mand, der ikke har fortabt sig i den nysnævnte Theori, vil finde saa fyldestgjørende, at der ikke kan være nogen Betænelighed ved at gaa ind paa en Værditold, som Forsøg i de enkelte Retninger, hvor jeg har foreslaaet det. Bestemmelsen findes i Lovforslagets § 10. Jeg skal ikke oplæse hele den Paragraf, men kun tillade mig at oplæse Begyndelsen af den: Grundtrækkene i denne Paragraf ere de samme, som allerede findes i Regjeringens tidligere Lovforslag; thi Værditold er ingenlunde noget Ubekjendt her i Landet; den anvendes overfor visse Varer, dog navnlig overfor saadanne, af hvilke der indføres større Stykker enkeltvis, Pianoforter, Vogne og deslige, og det er kun enkelte Grupper af mere almindelig Karakter, nemlig de saakaldte ubekjendte Varer, paa hvilke Værditolden ellers er bleven anvendt i den hidtilværende Lov. Af denne Grund har der allerede i den tidligere Toldlovgivning maattet findes Bestemmelser derom, og dem har jeg naturligvis benyttet som Grundlag. Begyndelsen af § 10 lyder — jeg haaber, at den ærede Formand vil tillade mig at oplæse den — saaledes: „Naar Gjenstande fortoldes efter Værdien, har Indføreren at opgive Indkjøbsprisen med Tillæg af Assurance, Fragt og andre paaløbne Omkostninger; denne Opgivelse skal saa vidt muligt bekræftes ved Fremlæggelse af Faktura, Komposément ell. desl. De saaledes fremlagte Bevisligheder skulle paategnes af Toldvæsenet og afgive da i Søgmaalstilfælde retsmyndigt Bevis for den paagældende Fordrings Størrelse.“ I denne Bestemmelse

vil der ligge en Garanti for, at de, som indføre Varer, søge at faae den rette Pris indført i de Fakturaer, som fremlægges for Toldvæsenet; thi de kunne ikke benytte andre Fakturaer end dem, der ere paalignede af Toldvæsenet, som Bevis for deres Krav. Fremdeles har jeg længere hen i Paragrafen gjort den Tilføielse: „Befundes Nogen ved Fremlæggelse af urigtige Fakturaer, Adkomst-dokumenter ell. desl. at have beveget eller forsøgt at bevige Toldkassen, skal han, foruden, som fornevnt at udrede Omkostningerne ved den paagældende Taxationsforretning og Toldafgiften af den derved fastsatte virkelige Værdi, endvidere erlægge en Mulkt af denne Afgifts tidobbelte Beløb, samt for sit Forhold i Øvrigt være tiltale undergIVEN efter Lovgivningens almindelige Bestemmelser. I Tilfælde af Væredførers Død eller Konkurs bliver den nævnte Toldafgift og Mulkt at erlægges af hans Bo, i hvilket Staten har Fortrinshret for deres Beløb fremfor uprivilegerede Fordringer og saadanne Fordringer, som ere sikrede ved Underpant i Løsøre.“ Altsaa i Tilfælde af Dødsfald og Fallit er det ingenlunde nok at erlægges den besvægte Afgift, men ogsaa Mulkten tages af Boet. Enhver veed, at det tages af hans Bo, saavel Dødsbo som Konkursbo. I Tilfælde af Konkurs og Dødsfald har Staten Fortrin fremfor uprivilegerede Fordringer og fremfor Løsøre-pant. Fremdeles foreslaar jeg, at Deltagerne i saadanne Besvigelser anses efter Straffelovens § 257. Det er en Forretningsmand vanskeligt at foretage den Slags ulovlige Transaktioner, uden at hans Personale kommer til Kundskab derom og deltager mere eller mindre deri. Naar da Personalet ogsaa gjøres medansvarligt derved, for saa vidt det deltager deri, vil deri ogsaa findes at ligge en Betryggelse. Endelig foreslaar jeg, at Navnene saavel paa Hovedmænd som Deltagere offentliggøres paa de Skyldiges Bekostning. Jeg tror, at der ved de Bestemmelser, som her ere føiede til dem, der allerede fandtes i den af Regjeringens tidligere foreslaaede Paragraf, vil være truffet lige saa gode Forsigtighedsregler overfor Besvigelser mod Værditold, som der nu eksisterer lige overfor Besvigelser ved Bægttold. Nu indvendes der, at Toldvæsenet vil have megen Besvær derved, og at der udtræves en Sag-